

vi nu staa ved en Revision af Husdyrloven, om der ikke netop gennem denne Udvikling af Sammenslutningen er skabt saa gode Betingelser for Afsætningen af de Avlsdyr, som vi tidligere have maattet præmiere Enkeltmand for at fremskaffe, at det nu, som det blev sagt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) med Hensyn til Avlscentrer, ogsaa her i al Almindelighed gælder, at der i selve den Omstændighed, at der er saa megen Brug for de gode Avlsdyr, er tilstrækkeligt til Betaling for den enkelte af det Arbejde, han har maattet lægge ind for at fremskaffe de gode Avlsdyr.

Og hvis jeg maatte pege paa noget, der maaske kunde være en Begyndelse til at komme lidt bort fra Præmieringssystemet, saa vil jeg nævne dette, at man kom bort fra Præmieringen af de ældre Husdyr. Thi det er jo alligevel saadant nu, at saa godt som alle Præmier for de ældre Dyr egentlig kun ere en anden Form for Tilskuddet til Avlsforeningerne, og det at give Tilskuddene til Avlsforeningerne delvis i Form af Præmier til de bestemte Dyr, som Avlsforeningerne have anskaffet sig, har sine svage Sider. Selv Kommissionen har anerkendt det. Man ser det skinne igennem der, hvor der er Tale om, at en større Del af de Beløb, som skulle anvendes til Præmier for de ældre Dyr, kunne anvendes som Afkomspræmier. Det er for mig et Vidnesbyrd om, at Kommissionen har set det mindre heldige, som der mange Gange er i at give Tilskud i Form af Præmier til de bestemte Dyr, som Avlsforeningen benytter. Hvis jeg maa nævne et Eksempel, kan jeg tage et oppe fra den Egn, hvor jeg er fra, hvor der findes en Hesteavlforening — for Resten ikke den, jeg er Medlem af — som har en ældre, noget lille, meget køn Hingst, der aldrig er naaet særlig højt op i Rækken af Præmier, men har staaet nede paa 5te, 6te, 7de og 8de Præmie, eftersom der nu har været flere eller færre gode Dyr fremstillede paa Skuet. Man sagde, at den fyldte for lidt, men trods det har den Gang efter Gang taget 2den Afkomspræmie. Og hvorfor? Fordi dens Afkom virkelig stod Maal med, ja endog over Afkommet af de Hingste, der havde faaet 2den, 3die og 4de Præmie. Der er noget mindre heldigt i, at en saadan Hesteavlforening altsaa faar et jævnt stort Tilskud igennem denne Afkomspræmie, men ellers et meget lille Tilskud, fordi Hingsten ikke er drevet op til at være saa kolossal og fyldig, som vore yngre

Hingste nu ere drevne op til. Jeg glad vidst, hvad der er i Vejen for at give en saadan Forening lige saa stort et Tilskud som en Forening, der staaer med en Hingst, der maaske opnaar 2den, 3die Præmie, men hvis Afkom maa indrømmes ikke er saa godt som den lille Hingsts.

Der er en anden Svaghed ved det Aar efter Aar at skulle møde op med vore Hingste paa disse Statsdyrskuer. Der er allerede fremkommet mange Klager over de overfedede Hingste; der siges i Hesteavlforeningerne: vi skulle have alt for meget Kød paa vore Hingste, thi ellers risikere vi, at vi ikke faa dem tilstrækkelig højt op, og det betyder jo Tab, ikke fordi Afkommet bliver mindre godt — det bliver, som det maa blive efter den Hingst, der benyttes — men fordi man saa faar mindre i Præmie, og man vil jo gerne have saa stort et Tilskud som muligt. Man bliver derfor nødt til at overfede Hingstene, og man har da oppe i vor Egn alle Klagerne over, at Hingstene blive for fede og have for lidt at bestille. Jeg synes derfor, at man skulde se at finde en Form, hvorved man, uden at Hingstene Aar for Aar skulle stilles til Præmiering, kunde give disse Avlsforeninger et Tilskud, saa de kunde bestaa. Jeg ved vel, at man siger, at har man ikke Præmierne, faar man ikke disse Dyr frem paa Dyrskuerne. Og Dyrskuerne ville man ikke af med, da de virke meget belærende. Selv om der derfor er svage Sider, maa vi finde os i det, thi kun derigennem faa Landmændene Lejlighed til at se, hvorledes et Dyr skal være eller ikke skal være. Der maa dog sikkert kunne findes en Form, hvorunder man kan give et Tilskud til Foreningerne — være sig Hesteavlforeninger eller Kvægavlforeninger — forbunden med en Fremstilling paa Dyrskuet, uden at det dog behøvede at være en Fremstilling til Præmie tagging.

Jeg vil med det samme nævne et Par Ting i Forlaget, som jeg synes mindre godt om. Jeg tvivler meget om, at Bestemmelsen i § 18 om Hjælpen til Hesteopdrætningsanstalterne er heldig, set ud fra det Synspunkt, som jeg har fremført. Det er jo egentlig ikke andet end en anden Form for Præmieringen af Enkeltmandsbestræbelser for at skaffe gode Avlsdyr; thi det er jo det, der sker gennem Opdrætningsanstalterne. Og naar vi nu gennem Foreningsudviklingen er naaet til at skabe saadanne Betingelser for Afsætningen af Avlsdyr, at Enkeltmand kan staa sig ved at opdrætte dem, og naar vi